

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 6. maj 2010
Kontor: Lovafdelingen
Sagsnr.: 2010-792-1285
Dok.: LOJ42588

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 866 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 8. april 2010. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Tina Petersen (DF).

Lars Barfoed

/

Jens-Christian Bülow

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 866 fra Folketingets Retsudvalg (Alm. del):

”Vil ministeren oplyse, om det er Udenrigsministeriet eller Statsforvaltningen, der har afgjort, at Alaa Hassan Moussa efter at have bortført sin fire-årige søn Adam til Syrien, nu skal have lov til at være sammen med Adam uden opsyn samt hvilke tiltag vil ministeren tage for at få sagens gang belyst, herunder spørgsmålet om, hvem der har vejledt moderen i sagen, og kan ministeren oplyse, om Svendborg Kommune og Statsforvaltningen har vejledt moderen korrekt med hensyn til hendes klageret og klagegangen iflg. retssikkerhedsloven og forvaltningsloven?”

Svar:

Justitsministeriet kan oplyse, at det er statsforvaltningen, der træffer afgørelse om samvær, og at statsforvaltningens afgørelser om samvær kan påklages til Familiestyrelsen. Statsforvaltningens skriftlige afgørelser indeholder en klagevejledning.

Justitsministeriet finder det rigtigst ikke at kommentere den konkrete sag nærmere. Det bemærkes i den forbindelse, at Familiestyrelsen har oplyst, at sagen for tiden er under behandling i statsforvaltningen.

Det følger af forældreansvarslovens § 19, at et barn har ret til samvær med den forælder, som det ikke har bopæl hos. En afgørelse om samvær skal træffes ud fra, hvad der er bedst for det enkelte barn, jf. forældreansvarslovens § 4. Det betyder, at der skal ske en konkret afvejning af omstændighederne i hver enkelt sag, ligesom barnet skal inddrages i sagen, sådan at dets perspektiv og eventuelle synspunkter kan komme til udtryk.

Statsforvaltningen kan ved afgørelsen om samvær fastsætte de nødvendige bestemmelser i forbindelse hermed, jf. forældreansvarslovens § 21, stk. 1. Afgørelsen træffes ud fra en samlet vurdering af sagens konkrete omstændigheder. Statsforvaltningen kan således som vilkår for et samvær bestemme, at samværet skal være overvåget. Overvåget samvær er alene tænkt som et vilkår, når der efter en konkret vurdering ikke er andre muligheder for at fastsætte samvær, og det samtidig vurderes at være bedst for barnet, at der er samvær. I en situation, hvor en samværsforælder tidligere har bortført barnet, eller hvor der er en bortførelsesrisiko, vil der således kunne fastsættes vilkår om overvågning. Et eventuelt vilkår om overvågning må dog ikke blive mere indgribende end nødvendigt i den konkrete situation.